

Dziennik rządowy

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Ówieczimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część IX.

Wydana i rozesłana dnia 14. Maja 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Mai 1853.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 2. Lutego 1853,

którem nadano kilka wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 19. Lutego 1853, Nr. 18.)

Ministerstwo Handlu nadało na zasadzie przepisów najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Karolowi Brunhuberowi, posiadaczowi przywileju, mieszkającemu w Wiedniu (Michelbeuernscher Grund nr. 2) i Janowi Rohrleitnerowi, krawcowi (przy Himmelpfort-Grund nr. 20), na wynalazek i poprawę tak zwanych szybkich podpałek; na rok jeden. Opis przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 522 — H.).

2. Ferdynandowi Hennebergowi, miejskiemu stolarzowi w Wiedniu (Leopoldstadt nr. 552), na poprawę maglu; na rok jeden. Opis przywileju przechowuje się w c. k. archiwum, gdzie go każdy przejrzeć może (l. 524 — H.).

3. Ludwikowi Baronowi Lo Presti, przebywającemu teraz w Wiedniu (miasto nr. 276) u P. Karola de Nagy, na wynalazek jakoby nowój i właściwym sposobem złożonej maszyny do korezowania drzew; na lat pięć. Opis przywileju przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go każdy przejrzeć może (l. 530 — H.).

Baumgartner m. p.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 4. Lutego 1853,

którem nadano kilka wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 19. Lutego 1853, Nr. 18.)

Ministerstwo Handlu nadało na zasadzie postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Franciszkowi X. Gerhartingerowi, mieszczaninowi i właścicielowi domu w Ried w Austrii Górnej, na poprawę w robieniu świec woskowych, które za pomocą pewnych przydatków, tudzież knotów umyślnie ku temu urządzonych,

70.

Verordnung des Handelsministeriums vom 2. Februar 1853,

womit mehrere ausschließende Privilegien verliehen werden.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 19. Februar 1853, Nr. 18.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Karl Brunhuber, Privilegien-Besitzer, wohnhaft in Wien (Michelbeurnischer Grund Nr. 2) und dem Johann Rohrlleitner, Schneider (am Himmelsfortgrund Nr. 20), auf eine Erfindung und Verbesserung der sogenannten Schnellunterzün-der; — auf die Dauer eines Jahres. Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung angefocht wurde, befindet sich im k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 522 — S.).

2. Dem Ferdinand Henneberg, bürgerlichen Tischlermeister in Wien (Leopoldstadt Nr. 552), auf eine Verbesserung der Wäschrolle; — auf die Dauer eines Jahres. Die offene Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung (Z. 524 — S.).

3. Dem Ludwig Baron Lo Presti, derzeit in Wien (Stadt Nr. 276) bei Herrn Karl von Nagy, auf die Erfindung einer angeblich neuen eigenthümlich konstruirten Baumrodungs-Maschine; — auf die Dauer von fünf Jahren. Die offene Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung (Z. 530 — S.).

Baumgartner m. p.

71.

Verordnung des Handelsministeriums vom 4. Februar 1853,

womit mehrere ausschließende Privilegien verliehen werden.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 19. Februar 1853, Nr. 18.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Franz X. Gerhartinger, Bürger und Hausbesitzer zu Nied in Oberösterreich, auf eine Verbesserung in der Erzeugung von Wachölichtern, wodurch diese mittelst Zusätzen und eigens bereiteter Döchte, fester und kompakter erzeugt werden

mają być gęstsze i tęższe; na rok jeden. Opis przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 586 — H.).

2. Dokt. C. Schneitlerowi, inżynierowi cywilnemu w Berlinie, na ręce A. Heinricha, sekretarza dolno-austriackiego towarzystwa przemysłowego, na wynalazek jakoby nowego narzędzia do czyszczenia soku burakowego przy wyrabianiu cukru przez kwas węglowy; na rok jeden. Opis przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 643 — H.).

3. Maryi Lederer, fabrykantce towarów wełnianych w Pradze nr. 863-II, na poprawę w wyrabianiu koców, kołder i innych towarów wełnianych przez którą fabrykaty tego rodzaju za osobliwem urządzeniem i przymieszaniami innych surowych materiałów, zyskują na mocy, tężości i trwałości, i mają dawać ciepło w większym stopniu; na lat dwa. Opis przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 878 — H.).

Baumgartner m. p.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 6. Lutego 1853,

względem nadania dwóch wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 22. Lutego 1853, Nr 19.)

Ministerstwo Handlu nadało na zasadzie postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Karolowi Königowi, chemikowi mieszkającemu przy Braunhirschen-Grund nr. 49, na odkrycie w tworzeniu masy Grabana do niszczenia osady kamienniej w kotłach, przezco wedle twierdzenia nie tylko osada w kotle już utworzona sposobem zupełnie nieszkodliwym uchyla się, ale nawet tworzeniu się nowiej inkrustacyi zapobiega, a nadto małym kosztem oszczędzenie paliwa, prędsze rozwijanie się pary i zabezpieczenie się od eksplozyi osiągniętem być ma; na rok jeden. Opis tego przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 879 — H.).

2. Franciszkowi Planerowi, chemikowi w Gaudenzdorf nr. 125 i Franciszkowi Millerowi w Wiédniu (St. Ulrich nr. 67), na wynalazek polyskującej masy palmowo-woskowej do posadzki i podłóg, której robienie za oszczędzeniem potrzebnego do niej wosku pszczelnego, przy równej trwałości o wiele tańszem

sollen; — auf die Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 586—5.).

2. Dem Dr. C. Schneitler, Zivil-Ingenieur in Berlin, durch A. Heinrich, Sekretär des niederösterreichischen Gewerbevereines, auf die Erfindung eines angeblich neuen Apparates zur Reinigung des Runkelrübensaftes bei der Zucker-Fabrikation durch Kohlen säure, auf die Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 643—5.).

3. Der Maria Lederer, Wohlwaaren-Fabrikantin in Prag Nr. 863/II., auf eine Verbesserung in der Erzeugung von Kogen, Decken und Wollwaaren, wodurch derlei Fabrikate mittelst einer eigenen Behandlung der Wolle, und durch Zugabe anderer roher Stoffe an Festigkeit, Solidität und Dauerhaftigkeit gewinnen, und einen höheren Wärmegrad erzeugen sollen; — auf die Dauer von zwei Jahren. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird in dem k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 878—5.).

Baumgartner m. p.

72.

Verordnung des Handelsministeriums vom 6. Februar 1853,

die Verleihung zweier ausschließenden Privilegien betreffend.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 22. Februar 1853, Nr. 19.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegiumspatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Karl König, Chemiker, wohnhaft am Brauhirschengrunde Nr. 49, auf eine Entdeckung in der Erzeugung der Graham'schen Kesselstein-Vertilgungsmasse, wodurch nicht nur der bereits abgelagerte Kesselstein auf eine vollkommen unschädliche Weise entfernt, sondern auch die Bildung neuer Inkrustationen verhindert, sohin auf wenig kostspielige Art Brennmaterial-Ersparniß, eine beschleunigtere Dampfentwicklung und Sicherstellung vor Explosionen erzielt werden soll; — auf die Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 879—5.).

2. Dem Franz Planer, Chemiker in Gaudenzdorf Nr. 125, und dem Franz Miller in Wien (St. Ulrich Nr. 67), auf die Erfindung einer Palmwachs-, Parquette- und Boden-Glanzmasse, deren Erzeugung wegen Ersparung des sonst hiezu nöthigen Bienenwachses bei gleicher Haltbarkeit viel billiger seyn soll; — auf die

być ma; na rok jeden. Opis tego przywileju, o którego utajenie proszono, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 880 — H.).

Baumgartner m. p.

73.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 10. Lutego 1853,

którem ogłasza się przeniesienie i przedłużenie przywileju.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 19. Lutego 1853, Nr. 18.)

Ministerstwo Handlu, przyjąwszy do wiadomości doniesienie, że Ludwik Krakowicer na mocy ugody kupna i sprzedaży z dnia 7. Października 1852 odstąpił Jakóbowi Hobelsbergerowi część swoją wyłącznego przywileju z dnia 31. Grudnia 1850, pierwotnie Juliuszowi Ellenbergerowi, inżynierowi cywilnemu w Wiedniu, nadanego, a przez tegoż ustępstwem z dnia 21. Czerwca 1852 Ludwikowi Krakowicerowi i Ignacemu Schofferowi, aptékarzowi w Wiedniu, odstąpionego, opiewającego na wynalazek i ulepszenie w wyrabianiu i przechowywaniu chemiczno-czystego kwasu węglowego, poleciło zarazem według przepisów zarejestrować to przeniesienie, i uznało za stosowną, przedłużyć ten przywilej na rok trzeci, przy rozciągnięciu jego skuteczności na całą monarchię.

Baumgartner m. p.

74.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 10. Lutego 1853,

o nadaniu dwóch wyłącznych przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 22. Lutego 1853, Nr. 19).

Ministerstwo Handlu nadało na podstawie postanowień najwyższego patentu z dnia 15. Sierpnia 1852 następujące wyłączne przywileje:

1. Jakóbowi Kunwaldowi, hurtownikowi i posiadaczowi wapienni i cegielni w Peszcie, na wynalazek pieców okapowych do wypalania wapna, przezco w porównaniu ze zwyczajnymi wapienniami 2 do 3 razy tak wielka ilość kamienia wapiennego ze znaczném oszczędzeniem czasu i paliwa ma się dać wypalić; na lat pięć. Opis wynalazku, o którego zachowanie w tajemnicy proszono, złożony jest w c. k. archiwum przywilejów (do l. 862 — H.).

Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 880—S.).

Baumgartner, m. p.

73.

Verordnung des Handelsministeriums vom 10. Februar 1853,

womit die Uebertragung und Verlängerung eines Privilegiums kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 19. Februar 1853, Nr. 18.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Ludwig Krakowitzer seinen Antheil an dem ursprünglich dem Julius Ellenberger, Zivil-Ingenieur in Wien, verliehenen und von diesem mittelst Jession vom 21. Juni 1852 an Ludwig Krakowitzer und Ignaz Scheffer, Apotheker in Wien, abgetretenen ausschließenden Privilegium vom 31. Dezember 1850 auf eine Entdeckung und Verbesserung in der Erzeugung und Verwahrung der chemisch-reinen Kohlensäure, auf Grundlage des Kauf- und Verkauf-Vertrages vom 7. Oktober 1852 an Jakob Hobelsberger übertragen habe, zur Wissenschaft genommen, die vorschriftsmäßige Einregistrierung dieser Uebertragung veranlaßt, und dieses Privilegium auf das dritte Jahr, mit Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

74.

Verordnung des Handelsministeriums vom 10. Februar 1853,

über die Verleihung zweier ausschließenden Privilegien.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 22. Februar 1853, Nr. 19.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Jakob Kunwald, Großhändler und Besitzer einer Kalk- und Ziegelbrennerei in Pesth, auf die Erfindung von Aufsaß-Defen zum Kalkbrennen, wodurch im Vergleich zu den gewöhnlichen Kalköfen das Ausbrennen einer 2 bis 3 Mal größeren Quantität von Kalksteinen mit einem bedeutenden Ersparnisse an Zeit und Brennmaterial erzielt werden soll; — auf die Dauer von fünf Jahren. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 862—S.).

2. Maurycemu Lorbeerowi, kupcowi, handlującemu towarami korzennymi w Wiedniu (w mieście pod l. 889), na wynalazek palenia kawy w większej ilości za pomocą rozgrzanego powietrza, przezco kawa palona ma zyskiwać na mocniejszym zapachu i lepszym kolorze; na lat pięć. Opis wynalazku, o którego zachowanie w tajemnicy proszono, złożony jest w c. k. archiwum przywilejów (do l. 864 — H.).

Baumgartner m. p.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 11. Lutego 1853,

jako Józef Czerny dobrowolnie złożył przywilej nadany mu dnia 29. Grudnia 1851.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 19. Lutego 1853, Nr. 18).

Józef Czerny złożył dnia 21. Grudnia 1852 r. dobrowolnie przywilej z dnia 20. Grudnia 1851 r., nadany sobie na ulepszenie w wytłaczaniu na lakierowanych wyrobach blaszanych, jako to: na taclach i t. d., złotych, srebrnych lub farbnych odcisków. Opis tego przywileju złożony jest w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go każdemu przejrzeć wolno.

Baumgartner m. p.

76.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 12. Lutego 1853,

którym przywilej Ludwika Denka z dnia 4. Lutego 1852 w skutek dobrowolnego złożenia za zgasły uznano.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 22. Lutego 1853, Nr. 19).

Gdy Ludwik Denk, hutman w Wiedniu, dnia 23. Grudnia 1852 złożył dobrowolnie swój wyłączny przywilej z dnia 4. Lutego 1852, na wynalazek w urządzeniu pieców płomiennych do ulepszonego wyrabiania żelaza sztabowego, przeto prawomocność tego przywileju ustaje stosownie do §. 29. l. 2. lit. c. najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852. Opis przywileju złożony jest w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go każdemu przejrzeć wolno.

Baumgartner m. p.

2. Dem Moriz Vorbeer, Spezereiwaarenhändler in Wien (Stadt Nr. 889), auf eine Erfindung, rohe Kaffeebohnen in größeren Quantitäten durch Anwendung von erhitzter Luft zu rösten, wodurch der gebrannte Kaffee sowohl an Aroma, als an äußerem Ansehen gewinnen soll; — auf die Dauer von fünf Jahren. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 864—5.).

Baumgartner m. p.

75.

Verordnung des Handelsministeriums vom 11. Februar 1853,

betreffend die freiwillige Zurücklegung des dem Joseph Czerny ertheilten Privilegiums vom 29. Dezember 1851.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 19. Februar 1853, Nr. 18.)

Joseph Czerny hat sein Privilegium vom 29. Dezember 1851 auf eine Verbesserung, auf lackirten Blechwaaren, als: Laffen u. dgl., einen Gold-, Silber- und Farbendruck zu bewerkstelligen, am 21. Dezember 1852 freiwillig zurückgelegt. Die dießfällige Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive nunmehr zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Baumgartner m. p.

76.

Verordnung des Handelsministeriums vom 12. Februar 1853,

womit das Privilegium des Ludwig Denk vom 4. Februar 1852, in Folge freiwilliger Zurücklegung, als erloschen erklärt wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 22. Februar 1853, Nr. 19.)

Indem Ludwig Denk, Hüttenmeister in Wien, sein ausschließendes Privilegium auf die Erfindung einer Konstruktion von Flammöfen zur verbesserten Darstellung des Stabeisens, vom 4. Februar 1852, am 23. Dezember 1852 freiwillig zurückgelegt hat, so ist die Gültigkeit dieses Privilegiums in Gemäßheit des §. 29, Z. 2, lit. c. des Allerhöchsten Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 erloschen. Die dießfällige Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Baumgartner m. p.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 14. Lutego 1853,

wydane do Naczelników wszystkich obwodów wraz z Bukowiną, do Naczelnika Magistratu Lwowskiego i do Naczelnika Komisji gubernialnej w Krakowie *),

jak należy postępować przy przyjmowaniu osób wojskowych do służby cywilnej monarchicznej.

W aneksie udzielam WWPanowi dla wiadomości i zachowania się odpis rozporządzenia, które c. k. Ministerstwo Wojny pod dniem 23. Października 1852 w celu przeprowadzenia uchwały Jego C. K. Apostolskiej Mości względem zachować się mającego postępowania w przyjmowaniu osób wojskowych do monarchicznej służby cywilnej w skutek postanowionego w tej mierze najwyższego rozkazu do wszystkich wojsk i władz wojskowych wydało.

Przytém dołączam tę uwagę, że stosownie do rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2. b. m. l. 778, przy dozwolanych osobom wojskowym przejściach do służby cywilnej, każdym razem dzień przysięgi, jaką osoba wojskowa w nową swą własność złożyła, lub gdyby przy nadanej posadzie przysięgi składać nie miała, dzień rozpoczętej służby dotyczącej krajowej Komendzie wojskowej do dalszego sprawozdania Ministerstwu Wojny wymienić należy.

Gołuchowski m. p.

Dodatek do l. 77.

Okólne rozporządzenie Ministerstwa Wojny z dnia 31. Grudnia 1852,

wydane do wszystkich władz wojskowych.

Postępowanie z prośbami, od osób wojskowych podawanymi o przejście do cywilnej służby publicznej.

Ministerstwo Wojny, utrzymując w swą moją istniejące normalne przepisy względem przechodzenia osób wojskowych do cywilnej służby publicznej, ogłasza z najwyższego rozkazu Jego C. K. Apostolskiej Mości następujące ku ściślemu zachowaniu postanowienia:

Wszyscy w stanie czynnym lub na pensji będący, a do armii przynależni i pod jurysdykcją wojskową zostający wojskowi, bez różnicy stopnia, którzy życzą sobie jakąbądź posadę w cywilnej służbie publicznej osiągnąć, mają prośbę

*) Reskryptem Prezydium krajowego z dnia 21. Stycznia 1853 l. 605, wydano podobne polecenie do Naczelników Dyrekcji Policji we Lwowie i Krakowie, za udzieleniem odpisu okólnego rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wojny, dla zachowania tegoż.

Erlaß des Statthalters vom 14. Februar 1853,

an sämtliche Kreisvorsteher mit Einschluß der Bukowina, den Magistratsvorsteher in Lemberg und den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau *),

hinsichtlich des bei Uebernahme von Militär-Individuen in Zivil-Staatsdienste zu befolgenden Verfahrens.

In der Anlage theile ich Euer Wohlgeboren eine Abschrift jener Verfügung zur Wissenschaft und Darnachachtung mit, welche das k. k. Kriegsministerium zur Durchführung der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät unterm 23. Oktober 1852 erlassenen Anordnung, hinsichtlich des bei Uebernahme von Militär-Individuen in Zivil-Staatsdienste zu befolgenden Verfahrens, in Folge eines neuerlichen Allerhöchsten Befehles, an sämtliche Truppen und Militärbehörden erlassen hat.

Gleichzeitig füge ich dieser Mittheilung die Bemerkung bei, daß zu Folge Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 2. d. M. Z. 778 bei bewilligtem Uebertritte von Militär-Individuen in Zivildienste, der Tag des vom Militär-Individuum in seiner neuen Diensteseigenschaft abgelegten Eides, oder Falls er für die ihm verliehene Diensteseigenschaft keinen Eid abzulegen hätte, der Tag des erfolgten Dienstantrittes jedesmal dem betreffenden Landes-Militär-Kommando behufs der weiteren Anzeige an das Kriegsministerium bekannt zu geben seyn wird.

Goluchowski m. p.

Beilage zu Nr. 77.

Zirkular-Berordnung des k. k. Kriegsministeriums vom 31. Dezember 1852,

an sämtliche Militär-Behörden.

Behandlung der Gesuche von Militär-Individuen zum Uebertritte in Zivil-Staatsdienste.

Bei Aufrechthaltung der bestehenden Normal-Vorschriften, wegen Uebertritt von Militär-Individuen in Zivil-Staatsdienste, werden auf Allerhöchsten Befehl Seiner Apostolischen Majestät folgende Bestimmungen zur genauen Darnachachtung bekannt gegeben:

Alle in den aktiven oder Pensions-Stand der Armee gehörenden, der Militär-Jurisdiktion unterstehenden Individuen ohne Unterschied der Charge, welche was immer für eine Anstellung im Zivil-Staatsdienste zu erhalten wünschen, haben ihr an die

*) An die Polizeidirektions-Vorsteher in Lemberg und Krakau ist mit dem Erlasse des Landes-Präsidiums vom 21. Jänner 1853 Z. 605, unter Mittheilung einer Abschrift der Zirkular-Berordnung des k. k. Kriegsministeriums, eine gleichmäßige Weisung zur Darnachachtung ergangen.

swoję o to do właściwej władzy wystosowaną, i służącemi do jój poparcia dowodami opatrzoną, podawać tylko przez władzę wojskową, sobie bezpośrednio przełożoną, która takową wraz ze swoją opinią i z wyrażeniem, czy względem przejścia proszącego nie zachodzi jaka służbowa przeszkoda, przy załączeniu odpisu ułożonego ostatnim razem wykazu jego sprawowania się (listy konduity), zaś co do żołnierzy w stanie czynnym będących, przy załączeniu wyciągu z protokołu kar, przepisaną drogą służbową przedstawi przełożonej krajowej Komendzie wojskowej.

O ile takie prośby dotyczą się oznaczonej posady służbowej, której osądzenie zależy od cywilnych władz krajowych, krajowe Komendy wojskowe z temi porozumieć się mają, czy one skłonne są takiej prośbie dogodzić, i oświadczenie się onych w tym względzie wraz z wszystkimi aktami pertraktacyjnymi, równie jak wszystkie prośby o cywilną służbę, której nadanie c. k. Ministerstwu, c. k. głównemu Dyrektoryum Rachunkowemu, lub c. k. najwyższej Władzy Policynnej jest zastrzeżone, Ministerstwu Wojny przedłożyć, i rozstrzygnięcia tej sprawy oczekiwać, ponieważ żadnemu z oznaczonych kandydatów nie wolno ze związku wojskowego przed tym czasem wystąpić.

Rozporządzenie to podaje się do powszechnej wiadomości z tym dodatkodem, że na prośby inną drogą do krajowych władz cywilnych, dochodzące, odtąd żadnego względu mieć nie należy.

Co do umieszczania osób wojskowych na niższych posadach, nie należących do kategorii urzędników, nie narusza się dotychczasowych przepisów, podług których dymisyonowanie każdej takiej osoby z czynnego stanu wojska, tylko od Ministerstwa Wojny, tych zaś, którzy do stanu patentowanych pensyonistów należą, od właściwej krajowej Komendy wojskowej rozporządzone być może, i tym za zdarzeniem się takich wypadków od władz cywilnych, posadę nadających, wiadomość udzielaną być ma.

78.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 15. Lutego 1853,

którem przywilej W. A. Ludwiga z dnia 5. Marca 1852 w skutek dobrowolnego zrzeczenia się za zgasy uznano.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 22. Lutego 1853, Nr. 19).

W. A. Ludwig zrzekł się dobrowolnie dnia 29. Listopada 1852 przywileju z dnia 5. Marca 1852, nadanego sobie na wynalazek w wyrabianiu kółców ze złota, srebra i innych metalów; przezco prawomocność tego przywileju ustala

betreffende Behörde gerichtetes Ansuchen, mit den zur Unterstützung desselben geeigneten Belegen instruirt, nur an die ihnen unmittelbar vorgesetzte Militär-Behörde einzureichen, welche selbes mit ihrem Gutachten darüber, und ob gegen den Uebertritt des Betreffenden kein dienstliches Hinderniß obwaltet, unter Anschluß einer Abschrift der über den Bittsteller zuletzt verfaßten Konduit-Liste, dann bei der Mannschaft des aktiven Standes unter Anschluß eines Straf-Extraktes im vorgeschriebenen Dienstwege an das vorgesetzte Landes-Militär-Kommando einzubegleiten hat.

Soferne solche Gesuche auf bestimmte Dienstposten lauten, deren Besetzung den Zivil-Landes-Behörden zusteht, haben sich die Landes-Militär-Kommanden mit diesen in das Einvernehmen zu setzen, ob Erstere dem betreffenden Gesuche zu willfahren geneigt sind, und deren Neußerung unter Anschluß aller Verhandlungs-Akten, ebenso wie alle Gesuche um Zivil-Staatsdienste, deren Verleihung den k. k. Ministerien, dem k. k. General-Rechnungs-Direktorium, oder der k. k. obersten Polizeibehörde vorbehalten ist, dem Kriegsministerium vorzulegen, und die Entscheidung darüber abzuwarten, weil früher keinem der bezeichneten Kompetenten der Austritt aus dem Militär-Verbande gestattet ist.

Diese Anordnung wird mit dem Bedeuten zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß auf Gesuche, die in einem anderen Wege an die Zivil-Behörden gelangen, von nun an keine weitere Rücksicht werde genommen werden.

In Bezug auf Anstellung von Militär-Personen in mindere Posten, welche nicht in die Kategorie der Beamten gehören, bleibt es bei den bisherigen Vorschriften, wonach die Entlassung jedes solchen Individuums aus dem aktiven Armees-Stande nur vom Kriegsministerium, jene der in den Patental-Stand gehörigen aber von dem betreffenden Landes-Militär-Kommando verfügt werden kann, und diesen daher von den sie verlehenden Zivil-Behörden in vorkommenden Fällen die Mittheilung zu machen ist.

78.

Verordnung des Handelsministeriums vom 15. Februar 1853,

wodurch das Privilegium des W. A. Ludwig vom 5. März 1852 in Folge freiwilliger Zurücklegung als erloschen erklärt wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 22. Februar 1853, Nr. 19.)

W. A. Ludwig hat sein Privilegium vom 5. März 1852 auf eine Erfindung in der Erzeugung von Ohrgehängen aus Gold, Silber und anderen Metallen, am 29. November 1852 freiwillig zurückgelegt, wodurch die Gültigkeit dieses Privilegiums nach

według §. 29., liczba 2., lit. c. najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852. Opis tego przywileju złożony jest w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go teraz każdemu przejrzeć wolno.

Baumgartner m. p.

79.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji Skarbowej z dnia 16. Lutego 1853,

wydane do wszystkich powiatowych Administracji skarbowych i Urzędów podatkowych
o postępowaniu z należnościami od dwustronnie obowiązujących interesów prawnych, zawieranych między osobą, zwyczajnej opłacie należności podlegającą, a osobą podlegającą opłacie ekwiwalensu należności.

Wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu oznajmiło rozporządzeniem z dnia 1. Stycznia 1853 l. 47648/3286, co następuje:

Powinność uiszczenia połowy należności bezpośredniej od interesów prawnych, dwustronnie obowiązujących, zawieranych między osobą, zwyczajnej opłacie należności podlegającą, z osobą, podlegającą opłacie ekwiwalensu należności, nie da się wyprowadzić z postanowienia §. 69. ustawy o należnościach, o ile ta uwzględnia przypadłość osoby do opłaty obowiązaną z osobą od tejże wolną, ponieważ osoba opłacie ekwiwalensu podlegająca nie może być uważana za wolną od opłaty, gdyż każdy ekwiwalens należności przedstawia właśnie tę należność.

Powyzsza powinność wypływa raczej stąd, że ugruntowana na uiszczonym ekwiwalensie wolność od zwyczajnej należności nie może się dalej rozciągać, jak o ile ją zastępuje ekwiwalens. Ekwiwalens należności, o który tu chodzi, może atoli być uważany tylko za zastępczy względem owej należności, którąby obowiązany do ekwiwalensu skądinąd według ustawy sam był uiszczyć powinien. Tak z postanowienia §. 68. liczba 3. ustawy o należnościach, jako też z wzmiankowanego powyżej postanowienia §. 69. dorozumić się można, że ustawa o należnościach w interesach prawnych, dwustronnie obowiązujących, a bezpośredniej opłacie podpadających, obiedwie strony uważa za obowiązane do opłaty, a to w równych częściach, i jedynie ze względu na bezpieczeństwo skarbu wyrzeka solidarną powinność jednej i drugiej strony do uiszczenia całej należności. Stosownie do tego strona ulegająca opłacie ekwiwalensu należności, może tylko domagać się, ażeby od opłaty przypadającej na nią połowy należności była uwolniona, nie zaś od solidarnej powinności uiszczenia drugiej połowy należności, którą ma zapłacić osoba, nie podpadająca opłacie ekwiwalensu należności. W takim razie uiszczenie połowy należno-

§. 29, Z. 2, lit. c. des Allerhöchsten Privilegiengesetzes, vom 15. August 1852 erloschen ist. Die dießfällige Privilegiumsbeschreibung befindet sich nunmehr in dem k. k. Privilegien-Archive zu Sedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Baumgartner m. p

79.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 16. Februar 1853,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Steuerämter,

über die Gebührenbehandlung der zweiseitig verbindlichen Rechtsgeschäfte, welche zwischen einer der ordentlichen Gebühren-Entrichtung und einer dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden Person geschlossen werden.

Mit dem hohen Erlasse des k. k. Finanz-Ministeriums vom 1. Jänner 1853 Z. 47648/3286, wurde Folgendes bedeutet:

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Hälfte der unmittelbaren Gebühr von zweiseitig verbindlichen Rechtsgeschäften, welche zwischen einer der ordentlichen Gebührenentrichtung und einer dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden Person geschlossen werden, kann aus der Anordnung des §. 69 der Gebührengesetze, insoweit dieselbe das Zusammentreffen eines gebührenpflichtigen und eines gebührenfreien Theiles berücksichtigt, nicht abgeleitet werden, weil eine dem Gebühren-Äquivalente unterliegende Person nicht als eine gebührenfreie angesehen werden kann, da jedes Äquivalent einer Gebühr diese selbst vorstellt.

Obige Verpflichtung ergibt sich vielmehr daraus, daß die durch die Entrichtung des Äquivalentes begründete Ausnahme von der ordentlichen Gebühr nicht weiter sich erstrecken kann, als Letztere durch das Äquivalent vertreten ist. Das Gebühren-Äquivalent, um welches es sich hier handelt, kann aber nur als stellvertretend für jene Gebühren angesehen werden, welche der zum Äquivalente Verpflichtete sonst nach dem Gesetze selbst zu entrichten gehabt hätte. Sowohl aus der Anordnung des §. 68 Z. 3 der Gebühren-Gesetze, als aus der oben besprochenen Anordnung des §. 69 ist zu entnehmen, daß das Gebührengesetz bei zweiseitig verbindlichen, der unmittelbaren Gebühr unterliegenden Rechtsgeschäften, beide Theile als gebührenpflichtig, und zwar zu gleichen Theilen ansieht, und nur aus Rücksicht für die Sicherheit des Staatsschatzes die solidarische Verpflichtung eines jeden Theiles für die ganze Gebühr ausdrückt. Demgemäß kann der dem Gebühren-Äquivalente unterliegende Theil nur ansprechen, daß er von der Entrichtung der auf ihn entfallenden Hälfte der Gebühr, nicht aber daß er von der solidarischen Verpflichtung für die andere Hälfte der Gebühr, welche die dem Gebühren-Äquivalente nicht unterliegende Person zu entrichten hat, losgezählt werde. Es ist daher in solchen Fällen die Entrichtung der halben Gebühr der letztgedachten Person aufzuerlegen, zugleich

ści nałożyć należy na osobę na ostatku wspomnioną, oraz zaś wyrzecz także solidarną powinność osoby pierwiej wymienionej, jak się to zresztą rozumie, że rzecz ma być rękojmią tak należytości na ostatku wzmiankowanej osoby, jako też i ekwiwalensu.

Późniejszym rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Stycznia 1853 do l. 48385/3335 oznajmiono, że powyższe postanowienie, zasadzające się na przymocie osób, i zawarowanym przezeń rodzaju posiadania, według którego, jeżeliby między osobą podlegającą zwyczajnej opłacie należytości, a osobą podlegającą opłacie ekwiwalensu należytości interesa prawne płatnie zawierane były o rzeczy nieruchome, osoba pierwiej wyrażona uścić ma połowę należytości, zastosowane być ma bez różnicy, czy osoba ulegająca opłacie ekwiwalensu jest nabywającą, czyli też zbywającą.

Właściwość przedmiotu do nabycia lub do zbycia, w skutek której tenże zadnego nie daje dochodu (renty), nie może również być powodem odmienne-go postępowania, ani po stronie osoby podpadającej opłacie zwyczajnej należytości od przeniesienia go, ponieważ powinność takich osób uiszczenia należytości nie zależy od okoliczności, czy przedmiot przeniesienia majątku przynosi dochód lub nie; aniteż po stronie osoby ulegającej ekwiwalensowi należytości, ponieważ uwolnienie od ekwiwalensu, jakiego osoby te doznają co do rzeczy nieruchomych, nie przynoszących dochodu, jak każde uwolnienie, uważane być powinno jako uiszczenie należytości.

Krajewski m. p.

aber auch die solidarische Verpflichtung der erstgedachten Person auszusprechen, sowie es sich versteht, daß die Sache sowohl für die Gebühr der letztgedachten Person, als für das Äquivalent zu haften habe.

Mit dem weiteren Erlasse des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 14. Jänner 1853 Z. 48385/3335 ist bedeutet worden, daß die obige auf der Eigenschaft der Personen und der dadurch bedingten Art des Besizes beruhende Bestimmung, wornach, im Falle zwischen einer der ordentlichen Gebührentrichtung und einer dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden Person entgeltliche Rechtsgeschäfte über unbewegliche Sachen geschlossen werden, die erstgedachte Person die Hälfte der Gebühr zu zahlen hat, ohne Unterschied Anwendung zu finden habe, es mag die dem Gebühren-Äquivalente unterliegende Person erwerben oder veräußern.

Die Beschaffenheit des Gegenstandes der Erwerbung oder Veräußerung, vermöge welcher derselbe keine Rente gewährt, kann gleichfalls eine verschiedene Behandlung nicht zur Folge haben; nicht auf Seite der Person, welche der ordentlichen Uebertragungsgebühr unterliegt, weil die Gebührenpflicht solcher Personen nicht von dem Umstande abhängt, ob der Gegenstand der Vermögensübertragung eine Rente gewährt oder nicht, und auch nicht auf Seite der, dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden Person, weil die Befreiung von dem Äquivalente, welche diese Personen in Absicht auf die eine Rente nicht gewährenden unbeweglichen Sachen genießen, wie jede Befreiung, der Gebührentrichtung gleich zu achten ist.

Krajewski m. p.

